

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

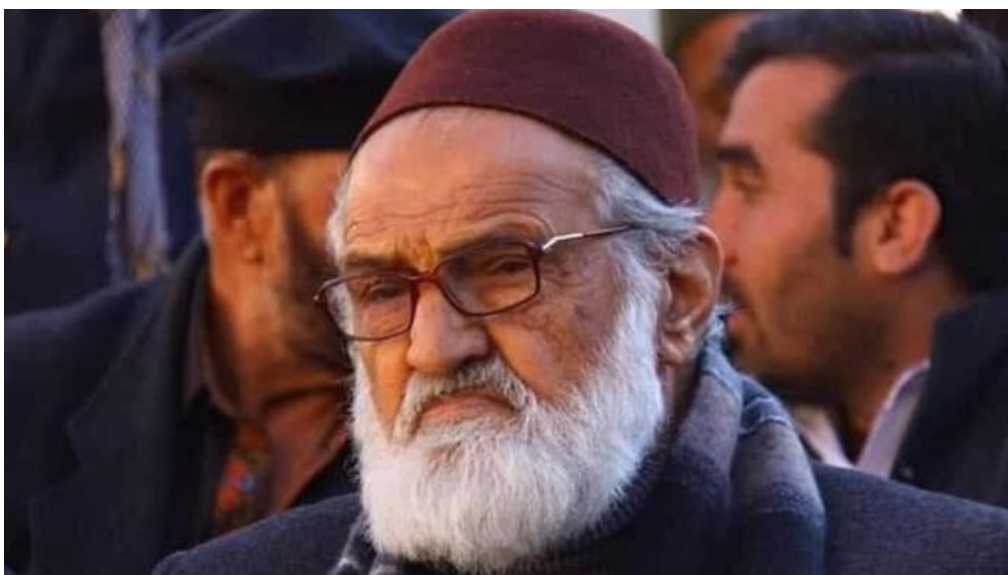
Social

اجتماعی

همایون باختربانی

۱۲ جون ۲۰۲۰

یادی از "نجم العرفاء حیدری وجودی"!

با درد و دریغ اطلاع گرفتیم که یکی از ستون های استوار ادب و عرفان در کابل فرو غلتید. استاد "حیدری وجودی" در سالیان پسین بدون شک یکی از پیش آهنگان ادب عرفانی زبان دری در کشور بود، فقدان چنین شخصیت ضایعه بزرگیست برای عرفان و ادب در کشور. انجمن فرهنگی و هنری آسمانی رحلت ملکوتی استاد "حیدری" را به مردم افغانستان و دوستان عرفان و ادب تسلیت می گوید.

فرهنگیان افغانستان مقیم کانادا خوشبختانه افتخار این را دارند که در اعطای لقب "نجم العرفاء" برای استاد "حیدری" نقش کوچکی داشته اند؛ زیرا در سال ۲۰۰۴ داکتر "اسدالله شعور" مقاله ای در مورد طامات عارفانه و اشعار مهمل شیخ "سعدالدین انصاری" کابلی در مجله آشیان به نشر سپرد و آن مقاله را به علت این که "حیدری وجودی" آثار نایاب شیخ "انصاری" را در اختیار وی گذاشته بود، به "حیدری وجودی" اهداء کرد و در آنجا "حیدری" را "نجم العرفاء"

خوانده بود که این عنوان مورد پسند حلقه های عرفانی شهر تورنتو قرار گرفت و زنده یاد "سید اکبر سید زاده" که حلقه دوستان بیدل را رهبری می کرد پیشنهاد کرد که این لقب باید رسماً به "حیدری" اعطاء گردد.

در سال ۲۰۰۸ که داکتر "شعور" برای اشتراک در کنفرانس "محمود طرزی" رونده کابل شده بود انجمن های «حلقه دوستداران بیدل، کانون اندیشه مولانا، مجلس مثنوی خوانی و خانقاه چشتیه» از وی خواستند تا این لقب را با تدویر محفلی در کابل از طرف این چهار نهاد فرهنگی به استاد "حیدری" تقدیم کند، ولی "حیدری" از تدویر محفل خوشنود نبوده ممانعت کرد. از حسن تصادف "شبهای کابل" محفلی برای بزرگداشت "حیدری وجودی" بر صحن عمارت روزنامه "۸ صبح" دایر نموده بود که داکتر "شعور" نیز با استفاده از فرصت، اعتبار نامه این لقب و خلعت تهیه شده را در همین محفل تقدیم "حیدری وجودی" نمود که مورد استقبال اهل عرفان و فرهنگیان کابل قرار گرفت.

یکسال بعد از آن مجلس سنای افغانستان با تقدیر نمودن از کار های استاد "حیدری" این لقب را تأیید نموده به رسمیت شناخت. این جریانات را پروفیسر سر محقق "محمد متین مؤنس" در کتاب تصوف و عرفان بر سروده های عرفانی معاصر که در سال ۱۳۹۰ خورشیدی در کابل به چاپ رسیده است در صفحات ۲۸۶/۲۸۷ آن به تفصیل یاد کرده است.